

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: I Haven

Citation: Michaëlis, Sophus: "I Haven", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_01-shoot-workid56606.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

I Haven.

Nu, vi har siddet paa den vante Bænk
og set i Tavshed Dagen blive borte,
Poplerne knejse som Cypresser sorte
og mærket Duggens første køle Stænk

og set en Flagermus i pilsnart Sving
om Busken bøje, hørt dens Vinger svirre,
og vi er endte med belt tyst at stirre
op efter Stjærner eller ingenting,

— nu rejse vi os, langsomt op vi gaa
igennem Haven: Aftenluften køler!
Vi to gaa sidst, og dine Fingre smaa
jeg trykker let og svare svagt dem føler.

Men inden Havelaagen smadder til
og vækker Alferne i Krattets Tykning,
— se, Maanen titter frem bag Gaardens Rygning
og bader alt i sølvhvidt Straalespil.
35

og kaster ned sit tynde Sølvmorstyll
om Floras hvide Støtte; ud i Natten
strør Duft hun af sit Horn med Blomsterskatten.
Nu bliver alt en maanelys Idyl.

Mens Par for Par vi vandre, kan det hændes,
ét Øje lysner i et Drømmeskær,
mens i et andet Attraasilden tændes,
thi Sommernattens Koglen er os nær.

Vi to staa stille — ind de andre gik —
se Drivhustaarnene som Slotte skinne
af Perlemor ... Nu raaber de derinde:
„Kom ind, Alvilda, giv os lidt Musik!“